

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Forfatterens Liv og Levnet af hans Fætter

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893710745584/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Naar han i Snaf med Byens Lærde kom,
Med Meninger om Jordens Dreien om,
Om flere Verdener, om naadig Dom
Selv over Dævlene, naar Euden kom —
Om Salighed for Tyrk, saa vel som Jyde,
Og meget andet sligt, som Gud forbyde!

forgiæves Degn, forgiæves Præst
forsegte hver paa sin Maaet, som best,
Den unge Synder om at vende —
Omsonst forbed de ham, at lade Jorden rende,
Omsonst de trued' ham med evig Soed,
I fald han havde noget derimod,
At Gadigs Autor evig maatte brænde,
Omsonst de trued' ham med evig Ild,
I fald han troede Vredens Gud saa mild,
At han den mindste Dævel af den Gryde,
Som evig lige stærk skal evig syde,
Tog op igjen — „neil!“ raabte begge, „neil
„Guds Vredes flammer slukkes evig ei!“

Den arme Dreng forbauset og fortabt,
Paa Dævlens og Voltaires Vegne,
I Taarer udbød: „Har da Gud et skabt
„De mindste Dævale selv saavel som Degne?
„Og mon han ikke danned' til sin Ære,
„Og til Lyksalighed,
„Af ingen Ting den syndige Voltaire
„Saavel som Deres Velærværdighed?
„Og forudsaae han, at han skulde blive
„Til evig Tid forskudt,
„Hvi traf han ham af intet frem til Eide?
„Hvad havde han, før han blev til, forbrudt?“

Man nu for sildigen fandt ud,
At det var Synd mod Mennesken og Gud,